

ת"פ (ראשון לציון) 11706-06-24 - מדינת ישראל נ'>User Alshoici

ת"פ (ראשון לציון) 11706-06-24 - מדינת ישראל נ'>User Alshoici ואח' שלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 11706-06-24

מדינת ישראל

נ ג ד

1.>User Alshoici

2. מוחמד אלשויי (עצייר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[16.07.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוה

גזר דין - נאשם 1

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) + 12(4) לחוק הכנסת לישראל תש"ב-1952 (להלן: "חוק הכנסת לישראל"); נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 א לפקודת ביטוח הרכב מנوعי [נוסח חדש], תש"ל-1970 והסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכנסת לישראל.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 7.10.2023 פתח ארגון "חמאס" במלחמה על ישראל, במסגרת פלשו לשטח מדינת ישראל מלחבים רבים וביצעו מעשי טבח ומעשי זועמה באזרחי מדינת ישראל, ובעקבות כך, הוכרז במדינה מצב מלחמה, אשר נותר בעינו גם במועד הרלוונטי לכתב האישום.

ביום 4.6.2024 שהה הנאשם, שהוא תושב האזור, בישראל, על אף שלא החזק ברשותו אישור כניסה או שהיה בישראל כחוק. בשעה 09:30 או בסמוך לכך, בעמדת בדוק שדה התעופה בן גוריון, נdag היה הנאשם ברכב, כשהעמו ברכב נאשם 2, שגם הוא תושב האזור, שלא החזק ברשותו אישור כניסה או שהיה בישראל כחוק.

באותן נסיבות, משורטת הבדיקה בעמדת התשאול ובידוק של שדה התעופה לרכב לעצור, בתגובה, נסע הרכב מהמקום ונעצר רק לאחר שהבדיקה צעקה לעברו. בבדיקה הנאשם ונאשם 2 הם נמצאו ללא תעודת זהה ונעצרו לבדיקה.

הבודקת הצעיקה למקום שוטרים, ובבדיקה מסרו הנאשםם לשוטרים מספרי תעודות זהות של אחרים.
טיוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פגע בעורך המוגן של זכות המדינה לבחון את הבאים בשעריה, וערך מוגן זה מקבל משנה תוקף בתקופה הבלתי חוקית הקשה בה אנו מצוים כיום, כאשר המדינה מצויה בהתמודדות يوم יומיות בכל גבולותיה, במטרה להעניק ביטחון לציבור תושבי המדינה.

ב"כ המאשימה הוסיף וטענה כי בת המשפט עמדו לא אחת בפסקה שניתנה מאז פרוץ מלחמת 'חרבות ברזל' על הצורר להבטיח שהמשאים המוגבלים של כוחות הביטחון יופנו למשימות לאומיות מלחמתיות ולא למשימות משנהות, כדוגמת המשימה אותה יצר הנאשם בעינינו.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות, ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם לא רק שהסיע תושב זר, אלא גם הוא עצמו שהוא בארץ ללא היתר ומוביל שuber את המסננת הבלתי חוקית, וכשהתבקש לעצור ביבוק, המשיך בנסיעתו ועצר רק לאחר שהבודקת במקום צעקה לעברו. כמו כן, טענה כי יש לראות כנסיבה לחומרה את העובדה שנרג לא רישון נהיגה ולא ביטוח המכסה נהיגה זו ובכך הוא סיקן את משתמשי הדרכ.

ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 6 ל-12 חודשים מסר בפועל, מסר על תנאי, קנס מרתייע ומשמעותי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, והפונטה לפסקה.

בכל הנוגע לנסיבות שאין קשורות, צינה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1999, נעדדר עבר פלילי, אשר הודה וחסר בזמן שיפוט, עתרה להעמיד את עונשו בתחתית מתחם הענישה לו טענה, ולהשיות עליו 6 חודשים מסר בפועל, לצד עינוי נלווה בדמות מסר על תנאי, קנסמשמעותי ופסילת רישון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נסע עם אחיו, נאם 2, בכוונה להגעה לחוף הים ולבלוטות שם, והם אף לקחו איתם ברכבת שבר כדי לעשות "על האש", אך התבבלו בדרכם ונכנסו לנמל התעופה בן גוריון.

ב"כ הנאשם טען כי נאם 2 נשוי לאישה ישראלית, וכי שני הנאים נעדרי עבר פלילי, ומשכך, לא הייתה כל מסוכנות בשתייתם בישראל, ואין מקום להעניש בחומרה את הנאשם על המעשים של ארגון ה'חמאס'.

עוד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם אוחז ברישון נהיגה פלסטיני וכי לא עצר במחסום מאחר שלא הבין את הוראת הבדיקה שעמדה במחסום, וכאשר היא צעקה לו לעצור הוא עצר מיד, ומתעם זה נמקרה מכתב האישום העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אף שהעובדות לא נמקרו.

ב"כ הנאשם טען כי יש לראות כנסיבה לקולה את העובدة שה הנאשם הסיע ברכבת את אחיו ולא אדם זר, ומכך ניתן להסיק כי לא קיבל כל תמורה או טובת הנאה אחרת עבור ההסעה.

ב"כ הנאשם טען עוד כי העבירה מהותית בכתב האישום היא העבירה של כניסה לישראל שלא חוק ולא העבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, ובעניין ההתייחסות לעבירה זו הפנה לפסקה שניתנה לאחר פרוץ מלחמת 'חרבות ברזל', לפסק הדין שנייתן ב-עפ"ג (מחוזי-מרכז) 30176-10-23 מדינת ישראל נ' חרפווש (25.10.2023) ("להלן: "פס"ד")

חרפווש), בו נקבע כי מתחם הענישה נע בין חודש ל-6 חודשים. כן טען ב"כ הנאשם כי מטרת תיקון 38 לחוק הכנסה לישראל הייתה למנוע מישראלים שיעסיקו, יסיעו או ילינו שוהים בלתי חוקיים.

בסיום טיעוני לעונש, ב"כ הנאשם טען כי יש מקום את עונשו של הנאשם בתחום הענישה לאחר שזו הסתמכותו הפלילית הראשונה ולהטיל עליו חדש מססר בפועל.

לאחר החלפת יציג הנאשם, ביקש בא כוח הנאשם להשלים את הטיעונים לעונש בכתב, במסגרתם טען כי הרצינול של החוקק כשגבש את העבירה של הסעת תושב זר בחוק הכנסת לישראל לא היה במצב בו המסייע עצמו הוא תושב זר, ועל כן, מתחמי הענישה הקיימים אינם רלוונטיים וכי לכל היותר, הענישה בגין עבירה זו עומדת על תנאי. באשר ליתר העבירות טען כי כאשר הן מבוצעות על ידי מי שאינו לו עבר פלילי עונשן קנס בלבד, ולא הפנה לכל אסמכתה באשר לטיעוני אלו. ב"כ הנאשם להשิต על הנאשם חדש מססר בפועל.

הנאשם בדבריו טרם גזר הדין אמר כי עשה טעות וכי הוא לא ישב ויכנס לישראל מבלתי שיחזק אישור חוק.

דין והכרעה

הנאשם תושב האזור, נכנס לישראל ללא קבלת אישור חוק, הסיע ברכבת את אחיו, גם הוא שווה בלתי חוקי, ונרג ברכב מבלי שהוציאו רישיון נהיגה ישראלי ולא ביטוח המכסה נהיגה זו. יש לדראות בכלל העבירות כאמור שבוצעו "מסכת עברית אחת", בהתאם למבחן שנקבעו בפסקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), וכן עליה גם ממתו טיעוני בגין כוח הצדדים לעונש, ולפיכך קבע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות.

כניסה לישראל בגין חוק פוגעת בזכותו של המדינה לבחון את הבאים בשעריה ולהציג תנאים לכניסתם, בין היתר, במטרה להגן על בטחון המדינה והציבור. מאז פרוץ מלחמת 'חרבות ברזל', לאור התקופה הביטחונית המתמשכת והחריגה בה מצויה המדינה, נקבע בפסקה כי בשל "צוק העיתים" יש להකפיד בכל עניין בעל השלכה על בטחון המדינה והציבור מצד/Shoah מוחשי ולהבטיח כי המשאים המוגבלים של כוחות הביטחון יופנו למשימות ומלחמות, ולא למשימות המשניות למאץ המלחמתי, כגון תפיסת/Shoah שלא כדין.

לאור זאת, בת המשפט מצאו לנכון להעלות את רף הענישה באשר לעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, וקבעו כי בנסיבות הביטחונית הקשה בעת הזו, יש להעביר מסר ברור לפיו מי שנכנס שלא כדין לישראל, "ענש באופן מוחשי וitol עליו עונש מאחרוי סוג ובريح (ראו: ע"פ 23/7908 אלגאר נ' מדינת ישראל (27.11.2023); ע"פ (מחוזי-ב"ש) 8392-02-24 عمלה נ' מדינת ישראל (6.3.2024); ע"ג (מחוזי-מרכז) 28130-11-23 יהודה נ' מדינת ישראל (4.12.2023) ופס"ד חרפות).

לא רק רף העונשה עליה, אלא אף החוק מוצא לנכון להוראות על החמרת העונשה בגין עבירות של הסעה, הלנה והעסקה של שווהים בלתי חוקיים וכן חודשה הוראת השעה הנוגעת לכנסות מינימום, וזאת במסגרת תיקון 38 לחוק ההכינסה לישראל התשפ"ד-2024, אשר פורסם ברשומות ביום 8.4.2024 (ס"ח 3027).

כעולה מדברי ההסבר להצעת חוק הכינסה לישראל (תיקון - החמרת העונשה בעבירות של הסעה, הלנה והעסקה שלא כדין של שווהים בלתי חוקיים), התשפ"ד-2024 ומדוברי הכנסת בדינויה באשר לכך, התקון לחוק נתמך בהתייחסות גורמי הביטחון השונים, אשר מבססים את האלמנטים העיקריים מהתיקון: חיזוק הריבונות, מניעת עבירות פליליות ומינית טרור, וכי פעילות השווים הבלתי חוקיים תלולה בumar תומך וمسייע של מסיעים, מלינים ומעסיקים,

המהווים נושא מושמעות בהשפעתם על היוקרה התופעה.

באופן ספציפי לעבירה של הסעת שב"ח בה עסקין, העונש הוכפל ונקבע כי במקום עונש של שנתיים מאסר יעמוד העונש על ארבע שנים מאסר. הנאשם ביצע את העבירות נושא כתוב האישום לאחר כניסה לתיקון זה חוק הכינסה לישראל.

בניגוד לטענת ב"כ הנאשם לפיה האיסור בחוק נועד רק לגבי ישראלים שלא יעסקו, ולינו או יסייעו שווהים בלתי חוקיים, לא ניתן למצוא בחוק הכינסה לישראל אבחנה בין מסיע שהוא תושב ישראל לבין מסיע שהוא שווה בלתי חוקי, והציג הוא על עצם פועלות העונשה, הלנה והסעה של תושב זר שאינו לו היתר כניסה לישראל. כמו כן, אין אבחנה בחוק בין שווה בלתי חוקי שנכנס לישראל מרצעת עזה לבין מי שהוא שווה בלתי חוקי מחברן, מקום מגורי של הנאשם.

بعد שהפסקה התחשבה בנאים אשר נקבעו לישראל כדי לעבוד בשל מצב כלכלי קשה, אין זה המקורה שלפני, שכן כעולה מטענת הנאשם, הוא הגיע ברכבו, יחד עם אחיו, לצורכי בילוי. עם זאת, יש להתחשב בטענת הנאשם כי הנטעה לא בוצעה מתוך מנייע כלכלי.

לא זו אף זו, הנאשם נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, עבירה הפוגעת בביטחוןם וברכושם של המסתמשים בדרך, בין נוסעים בכל רכב ובין הולכי רגל, העלווה להיקלע לנטייב נסיעתו של הנאשם, ואף עלולה לגרום לקיפוח חי אדם. יש בה גם משום זולזול בשלטון החוק ובחי אדם.

אף אם הנאשם בטענותו הוכיח לנוהga ברשות הפלסטינית, נהיגה ללא רישיון נהיגה ישראלי ולא ביטוח המכסה נהיגה זו, עלולה לגרום לכך שבמקרה של פגיעה בגוף או ברכוש, לא יהיה لكורבן העבירה כיצד להיפרע על נזקיין. משגה הנאשם לכינסה לנמל התעופה בגין גוריון, לא שחה להוראת הבודקת בעמדת התשאול והבידוק של שדה התעופה לעזר, נסע מהמקום, ונעצר רק לאחר שהבודקת צקה לעברו. זאת ועוד, לאחר שהבודקת הזעיקה למקומות שוטרים, והנאשם היה ללא תעודה מזהה, הוא מסר לשוטרים מספר תעוזת זהות של אחר.

ኖכח נסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו, אני סבורה כי מידת הפגיעה בעריכים החברתיים המוגנים היא ממשית ו邏輯ית.

עינתי בפסקה אליה הפנו באו כוח הצדדים, אך אף אחד מפסקין דין לא זהה לעניינו. כך לדוגמה, גזר הדין אליו הפנתה ב"כ המאשינה, שניתן ב-ת"פ (שלום-כ"ס 14-07-40911) מדינת ישראל נ' מרעב (17.11.2015), היה בעניין עבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא ביטוח, הסעת שוהה בלתי חוקי והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט שם דגש על העובדה שהנאשם נהג והסיע שוהה בלתי חוקי ב"כל רכב כבד ומסוכן פי כמה בדמות משאית" וזאת למרות שרישונו נפסל, ובהתאם קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-18 חודשים מאסר.

כך גם גזר הדין אליו הפנה ב"כ הנאשם שניתן ב-ת"פ (שלום-ראשל"צ 14649-12-21) מדינת ישראל נ' ابو דהים (19.4.2023), עניינו בעבירה של הסעת שב"ח בלבד, הוא ניתן טרם פרוץ מלחמת 'חרבות ברזל', ובמסגרתו בית המשפט כיבד הסדר טיעון אליו הגינו הצדדים עקב קושי ראייתי ממשמעותי.

ערכתי את האבחנות הנדרשות לקולה ולחומרה מהפסקה אליה הופנית, וכן עינתי בפסקה נוספת, וממצאי כי במצב דברים כפי שהוא בעניינו, מדיניות הנהוגת כוללת הטלת מאסר לאחרי סורג וברית.

לאור עקרון הילמה, הערכים החברתיים שנפגעוomidת הפגיעה בהם, הענישה הנהוגת ונسبות ביצוע העבירות, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-9 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית.

לא נטען על ידי מי מהצדדים ולא מצאי כי יש מקום לחזור לחומרה או לקולה מתחם הענישה. הלכה למעשה, שני הצדדים עתרו להעמדת עונשו של הנאשם על הרף התחתון של המתחם אליו עתר כל אחד מהם. לאור עתרה זו של הצדדים, ולאור גילו הצער של הנאשם, העדר עבר פלילי, העובدة שהוא נעצר לראשונה בחיו' בתקזזה ומכאן שזו הפעם הראשונה בה ירצה מאסר, הودאת הנאשם, הבעת החרטה מצדיה והחיסכון בזמן שיפוטי יקר, יועמד עונשו על הרף התחתון.

כמו כן, התחשבתי גם בענישה שהוטלה על נאשם 2, שהיא ברכב יחד עם הנאשם, אף שלנאשם 2 יחוסו עבירות של כניסה לישראל שלא לחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בלבד.

אשר על כן, החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים, החל מיום מעצרו 4.6.2024.

ב. מאסר מותנה בן חודשיים שלא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע במשך תקופה של שנה מיום שחרورو ממאסר.

ג. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.8.2024.

הकנס יועבר למרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, וניתן יהיה לשולם תוך שלושה ימים מיום גזר הדין באמצעות הדרכם המפורטים באתר האינטרנט של המרכז.

ד. אני פוסלת הנאשם מלקיים רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, פסילה בפועל. לאור הצהרת הנאשם כי אינו מחזיק ברישון נהיגה ישראלי, הפסילה תחול מיום שחרورو ממאסר.

ה. אני פוסלת הנאשם מלקיים רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, פסילה על תנאי, והנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרورو ממאסר עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי /או נהיגה ללא רישיון נהיגה /או נהיגה ללא ביטוח /או נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז מרכז-לוד תוך 45 ימים מיום.

ניתן היום, י' تمוז תשפ"ד, 16 يول' 2024, בנסיבות הצדדים.